

VALENTIN D. SOLOVJEV

(1907—1986)

Virusologija, imunologija i epidemiologija izgubile su 20. kolovoza 1986. g. jednog od svojih najvećih znanstvenika akademika Valentina Dimitrijeviča Solovjeva, rođenog u Sverdlovsku 1907. g. V. D. Solovjev izabran je 1971. g. za dopisnog člana Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti. Bio je redovni član Akademije medicinskih znanosti SSSR-a od 1961. g.

Akademik V. D. Solovjev izabran je 1968. g. za člana predsjedništva Akademije medicinskih znanosti SSSR-a i na toj dužnosti ostao je do 1976. g.

V. D. Solovjev istaknuti je znanstvenik i pedagog. Sudjelovao je u proučavanju etiologije i epidemiologije krpelnog encefalitisa i pronašao postojanje žarišta ovog oboljenja u evropskom dijelu Sovjetskog Saveza. V. D. Solovjev radio je na otkrivanju rezervoara krpelnog i japanskog encefalitisa u prirodi. Poduzeo je niz istraživanja sporadičnih oblika encefalitisa i položio temelje proučavanju spornih virusnih infekcija. Rezultati tih istraživanja objavljeni su u knjigama »Krpeljni encefalitis« i »Akutni i sporadični encefalitis i multipla skleroza«.

Mnogo je napora uložio u proučavanje influencije i zajedno sa Ždanovom i Epštejnom napisao je monografiju »Studija o influenciji«, koja je prevedena na nekoliko jezika.

Velik doprinos dao je V. D. Solovjev teoriji i praksi cijepljenja protiv velikih boginja i izdao je monografiju »Virus vakcinacije i problemi cijepljenja protiv velikih boginja«. Radio je mnogo na problemu borbe protiv bjesnoće i kao rezultat izdana je monografija o bjesnoći.

Akademik Solovjev bavio se razvijanjem cjepiva protiv poliomijelitisa i proučavanjem crijevnih i respiratornih virusnih infekcija, a u posljednje vrijeme radio je na problemima opće virusologije i imunologije virusnih infekcija, uspješno razvijajući originalnu koncepciju o antivirusnom tkivnom imunitetu.

Zajedno sa suradnicima izvršio je opsežna istraživanja interferona. Rezultati toga rada objavljeni su u monografiji »Interferon u medicinskoj teoriji i praksi«, koja je prevedena na strane jezike i izdana u Čeho-

Valentin D. Solovjev

slovačkoj i SAD. V. D. Solovjev organizirao je masovnu proizvodnju interferona za profilaksu i terapiju virusnih infekcija. Na XI. međunarodnom simpoziju naše Akademije, Simpoziju o priređivanju, standardizaciji i kliničkoj primjeni interferona, 1977. g. u Zagrebu, iznio je u svom referatu »O prošlosti i budućnosti interferona« svoja najnovija istraživanja — prenošenje humane i kokoške interferonske glasničke *RNK* u *E. coli* s namjerom da se tu bakteriju potakne na stvaranje specifičnog interferona.

Uz ime V. D. Solovjeva vezano je i osnivanje Virusološkog odjela Centralnog instituta epidemiologije i mikrobiologije, Instituta virusologije »D. I. Ivanovski«, Moskovskog instituta virusnih preparata i Odjela za virusologiju Instituta Gamaleja. On je osnovao i organizirao prvu katedru virusologije u Sovjetskom Savezu, u Centralnom zavodu za usavršavanje liječnika i bio je njezin rukovodilac. Objavio je više od 300 znanstvenih radova. V. D. Solovjev dobio je mnoge visoke ordene i nagrade SSSR-a.

Baveći se problematikom koja zasijeca u područje rada Imunološkog zavoda u Zagrebu, V. D. Solovjev je surađivao niz godina sa Zavodom, te je u nekoliko navrata posjetio Zagreb. Godine 1963. sudjelovao je na »Simpoziju o karakterizaciji i upotrebi humanih diploidnih stanica« u Opatiji. U Jugoslavenskoj akademiji znanosti i umjetnosti održao je akademik Solovjev predavanje »O teoriji i praksi imunologije virusnih infekcija«.

Jugoslavenska akademija znanosti i umjetnosti posebno je pogođena smrću svojega istaknutog člana akademika Valentina Dimitrijeviča Solovjeva ne samo kao velikog znanstvenika nego i kao svog osvjedočenog prijatelja. Svima onima koji su ga poznavali ostat će V. D. Solovjev u trajnom sjećanju, a njegovo djelo služit će kao primjer mnogim generacijama ne samo u njegovoj domovini SSSR-u nego i širom svijeta. Naša Akademija sačuvat će trajan i sjajan spomen svom uglednom članu akademiku Valentinu Dimitrijeviču Solovjevu.

Drago Ikić